

ת"פ 18171/05/23 - מדינת ישראל נגד שלמה חיים גרובנר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 18171-05-23 מדינת ישראל נ' גרובנר(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט שלמה בנג'ו המאשימה	מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות חיפה
נגד הנאשם		שלמה חיים גרובנר ע"י ב"כ עוה"ד אברהם סופר מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

הנאשם הורשע לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשני אישומים.

באישום הראשון הורשע בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977;

באישום השני הורשע בביצוע עבירת איומים ובביצוע עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

בתמצית, המתלוננים היו שכניו של הנאשם והתגוררו בסמיכות אליו, הצדדים הכירו והיו ביחסי שכנות טובה במשך כ- 5 שנים. אלא שלאחר שהנאשם נפרד מבת זוגתו, החל להטריד את המתלוננים, דרש שיבררו אודותיה פרטים ויבלשו אחריה.

העניינים הסלימו, הנאשם התקשר למתלונן 20 פעם, ובאחת הפעמים אמר לו כי לא יעביר לו מידע אודות בת זוגתו "הוא ישחט אותו ואת המתלוננת וירצח אותם".

ביום 8/4/23 בשעה 08:00 איים הנאשם עליהם, צעק מתחת לדירתם, באומרו כי ירצח אותם.

ביום 13/4/23 בשעה 14:00 לערך, כאשר שהה המתלונן בבית מרקחת בעיר נשר, תקף הנאשם את המתלונן בכך שאחז בחולצתו, הניף את ידיו לעברו כעומד לתוקפו, כשחבר של המתלונן מנסה להפריד ביניהם, כאשר בכל אותה עת המתלונן מנסה לגונן על עצמו בידיו ומנסה לפייסו, אך ללא הועיל. הנאשם רדף אחריו להכותו והיכה בו. גם את חברו של המתלונן שניסה להפריד ביניהם, תקף הנאשם והיכה בראשו ודחף אותו, הכל כמפורט בהרחבה בכתב האישום המתוקן.

במהלך התקיפות האמורות של הנאשם את המתלונן, פצע הנאשם את המתלונן וגרם לו חתך מדמם בפנים. בנוסף גנב ממנו את הטלפון הנייד שלו.

המאשימה הגישה את תמונת הפציעה שנגרמה למתלונן בפניו, את סרטוני מצלמת האבטחה המתעדים את תקיפת השניים ופציעת המתלונן וכן את הרישום הפלילי של הנאשם ומאסר על תנאי חב הפעלה מת"פ 12904-11-19.

בא כח המאשימה הדגיש את צו השעה להחמיר בענישת אלו האוחזים באלימות כלפי אחרים תוך שהוא מפנה לחומרת מעשיו האלימים של הנאשם אשר רדף את המתלוננים עד חורמה התחקה אחר המתלונן תקף אותו בבית מרקחת ואף תקף את חברו שככל שביקש הוא להפריד בין השניים מבלי שהפעיל כל אלימות כלפי הנאשם.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם הנע בין 18 ל-30 חודשי מאסר בפועל ולהטיל על הנאשם שנתיים מאסר, תוך הפעלת המאסר המותנה בין ה-3 חודשים במצטבר לכל עונש, לצד מאסר מותנה מרתיע ומשמעותי, ופיצוי למתלוננים.

הסניגור ביקש להקל בעונשו של הנאשם, תוך שהדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם. לדברי הסניגור, מדובר במי שסובל מתסמינים של הלום קרב מזה שנים רבות, לאחר שחווה אירוע פח"ע בהיותו בשירות הצבאי וכיום מחזיק ב-30 אחוז אחוזי נכות מצה"ל, ומטופל על ידי משרד הביטחון. לדבריו, מצבו החרדתי/נפשי הזה, הינו הרקע להסתבכויותו האלימות החוזרות והנשנות שלו.

אשר למתחם העונש ההולם, טען הסניגור כי אין הלימה וזיקה בין מתחם העונש ההולם לו עותרת המדינה, לבין הפסיקה המוצגת, העבירות בגינן הורשע הנאשם הינן עבירות מסוג עוון, שבמקרים המתאימים אפשר לסיים אותן בהסדר מותנה. עם זאת, הדגיש כי הוא איננו עותר למאסר מותנה או עבודות שירות. לעמדתו, מתחם העונש ראשיתו במאסר על תנאי ואחריותו בשנת מאסר בפועל במקרה המחמיר, ועל כן ביקש שבית המשפט ישית עונש מאסר ברף הבינוני לאור עברו הפלילי של הנאשם, כך שיושתו על הנאשם בסך הכל 9 חודשי מאסר בפועל, הכוללים את הפעלת עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.

הנאשם חזר על דברי הסניגור, הביע צער על מעשיו, טען כי היה בסערת רגשות, הסביר כי הוא סובל מחרדות מאירוע פח"ע שעבר בשנת 1991, טען שאין לו חיים מאז, הוא סובל מסייטים וחרדות ומפוסט טראומה.

יוער, כי עקב הערת בית המשפט אשר ביקש לקבל אסמכתאות אודות מצבו הרפואי של הנאשם, ביקש הסניגור לאפשר לו השלמת טיעון והצגת מסמכים רפואיים. בשלב מאוחר יותר לטיעונים לעונש, הוגשו מסמכים, בהם תעודת נכה, אך אין מסמכים המעידים על מצב חרדתי, על התקפים או בוחן מציאות משתנה או לקוי, התומכים בטיעוני ההגנה, וזאת כמובן מבלי להקל ראש באירוע הטראומטי שחווה הנאשם לפני כ-32 שנה.

דין והכרעה עונשית:

מעשיו של הנאשם פגעו בשלומם וביטחונם של המתלוננים, שעה שהנאשם תקף באלימות רבה את המתלונן משה אבשלום, שכל חטאו היה שהוא היה שכן של הנאשם, איים עליו ועל אשתו שירצח אותם, ארב ובלש אחריו, ובאירוע המתואר באישום השני, תקף אותו ותקף את המתלונן השני, חברו של אבשלום, רמי גבאי, שבסך הכל רצה להפריד בין השניים.

רף הפגיעה בערך המוגן הוא בינוני-גבוה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות, מגוונת ונעה בין מאסרים מותנים ועד למאסרים בפועל ממושכים, כשהכל

הוא תלוי נסיבות, נבחן טיב המעשה, הרקע שלו, והתוצאה של המעשה האלים.

בית המשפט העליון קבע וחזר וקבע במרוצת השנים, כי יש להילחם מלחמת חורמה בתופעת האלימות שפשטה במקומותינו, ומקום בו נגדם באכזריות, אין לרחם עליו, שכן הפגנת רחמים על מי שפועל באכזריות, סופה שהיא מפגינה בפועל עוול ואכזריות לנפגעי העבירה (ע"פ 8314/03 **שיאהד בן עואד נ' מדינת ישראל** (2005); ע"פ 2995/04 **חיג'אזי נ' מדינת ישראל** (2004)).

עיון בפסיקה מלמד כי העונשים על איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, כמו במקרה דנן, נעים בין מאסרים בפועל של 8 חודשים ומעלה (רע"פ 558/17 **בן עמי נ' מדינת ישראל** (2017) - הרשעה בעבירות איומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נדון ל-8 חודשים; רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** - הרשעה בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, נאשם ללא עבר פלילי, נדון ל-11 חודשי מאסר; ת"פ 53753-02-22 **מדינת ישראל נ' שלו** - הנאשם הורשע בעבירות איומים, גניבה, החזקת סכין, פציעה ושיבוש הליכים, נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל).

יודגש כי מדיניות הענישה הנוהגת, הינה המרכיב האמפירי בגזר הדין, ומהווה רק חלק ממכלול השיקולים שבית המשפט שוקל בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם שהינו המרכיב הנורמטיבי שבית המשפט קובע בגזר הדין.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר במעשים שאופיינו כאמור באלימות רבה, ללא כל סיבה לכך. מדובר במתלוננים גבר ואישה, אשר היו שכנים של הנאשם במשך שנים רבות, ולפי כתב האישום, יחסי השכנות היו יחסים טובים, אלא שלאחר שהנאשם נפרד מבת זוגו, הוא החל להטריד את המתלוננים, דרש מהם שיבררו פרטים אודותיה, דרש מהם שיבלשו אחריה, ומשסירבו לעשות כן, החל להטריד ולאיים עליהם, עד כדי כך שאיים שאם לא יעבירו לו מידע על פרודתו הוא ישחט את המתלוננים, וירצח אותם, כך לפי כתב האישום. הנאשם מימש את זממו באירוע השני שבכתב האישום, הגיע לבית המרקחת בו שהה המתלונן בעיר נשר, ושם החל תוקף אותו ומאיים עליו, וכאשר חברו של המתלונן רצה להפריד, תקף גם אותו, חנק אותו, דחף אותו, הכל כמפורט בכתב האישום. גם מעשה התקיפה מקבל פנים של ממש, מעיון במצלמות האבטחה שהוגשו כראיה לעונש (ראו ג/3 ו-ג/3 א') וכן בדוח צפייה מתוך מצלמות האבטחה (ג/4), פניו החבולות של המתלונן (ג/5).

נסיבות אלה מלמדות על מי שהפגין אלימות כלפי אנשים תמימים, שלא עשו לו שום רע, תוך שהוא מטריד אותם ללא הרף, אורב למתלונן ופוגע בו, וגם פוגע בחברו שבסך הכל רצה להפריד בין השניים, וגורם לפציעה של ממש, תוך שהוא מאיים על המתלוננים ברצח, וחוטף בכוח את הטלפון הנייד של המתלונן.

בהינתן הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, עוצמת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו, מידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, ונסיבות האירוע על שני חלקיו כמפורט בכתב האישום, אני קובע מתחם העונש הולם שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, מדובר בנאשם יליד 1973, שלחובתו רישום פלילי מכביד, המחזיק 33 הרשעות קודמות.

עיון ברישום הפלילי מלמד, כי זמן רב לפני האירוע הטראומטי שחווה הנאשם, כבר ב-1988, בהיותו קטין, הורשע הנאשם בעבירות אלימות של איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד; ב-1990 הורשע בגרימת חבלה חמורה, לאחר מכן לחובתו רישומים בהחזקה ושימוש בסמים לרבות סחר בסמים, ומאז הלך והסתבך הנאשם פעם אחר פעם, בעבירות

אלימות, סמים ורכוש, כאשר הנאשם לא בוחל ואף תוקף שוטרים, ראו הרשעותיו הרבות בעניין זה (הרשעה 22, הרשעה 20).

הנאשם אף ריצה עונשי מאסר רבים, מהם ארוכים מהם קצרים, אך דבר לא הרתיע אותו והוא שב ופגע בציבור, שב והפעיל אלימות כלפי שוטרים והסובבים אותו, כעולה מהרישום הפלילי.

לאחרונה, ביום 10/7/22, הורשע בעבירות של תקיפה סתם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ובית המשפט גזר עליו עונש מאסר של 3 חודשים ושני מאסרים מותנים, אחד מהם חב הפעלה בתיק זה.

הנה כי כן, ההיסטוריה העבריינית של הנאשם מעלה עליו שהוא בן אדם אלים מאוד, אשר האלימות היא הדרך בה הוא מבטא את עצמו, ומבקש לפתור את ענייניו, וכאשר מי שנקרה בדרכו ולא מסכים עמו, טועם מנחת זרועו.

לא נעלמה מעיני מצוקתו של הנאשם, אלא שזו, עם כל הכבוד הראוי לה, אינה סיבה להפגנת אלימות כלפי אנשים תמימים, שלא חטאו במאומה כלפיו.

אם הנאשם היה מתוסכל מעזיבת בת זוגו, ואני מבין לליבו, היה עליו לפנות לטיפול מתאים. אסור היה לו להפגין רוע ואכזריות ואלימות כלפי שכנים טובים, עמם היה בשכנות טובה כפי שהוא הודה. אסור היה לו לארוב אחריהם, לבלוש אחריהם, לדרוש מהם שיבלשו אחריה המתלוננת, ובוודאי שאסור היה לו לאיים עליו ולפגוע בהם כפי שעשה.

מעשיו של הנאשם מחייבים הלימה עונשית ראויה, כדי לנסות ולהדביר את נגע האלימות שפשע בחברה וליתן מענה ראוי והולם למעשיו הקונקרטיים של הנאשם ולהבהיר לו שמעשה אלימות סופו יהיה שהוא יביא למאסרו הממושך מאחורי סורג ובריה כדי להרחיקו מהציבור לבל יפגע בו.

עוד התחשבתי בהודאתו של הנאשם ובקבלת האחריות מצדו, ואני תקווה שחרטתו אותה הביע בפני בית המשפט בצער ובכאב, אכן משקפת את תחושתו הפנימית ואת רצונו לסור מדרכו הרעה.

לעמדת, בנסיבותיו של הנאשם, נוכח עברו הפלילי העשיר הרצוף עבירות אלימות והרצידיביזם האלים המאפיין את התנהלותו יש למקם את עונשו ברף העליון של מתחם העונש ההולם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

20 חודשי מאסר בפועל.

מפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים מת"פ 12904-11-19, מיום 10/7/22, במצטבר לעונש.

הנאשם ירצה בסך הכל 23 חודשי מאסר בפועל.

המאסר יימנה מיום 3/4/23.

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או כל עבירת אלימות.

אני מחייב את הנאשם לפצות כל אחד מהמתלוננים המפורטים בכתב האישום, בסך של 1,500 ₪ לכל מתלונן. הפיצוי ישולם בתוך 60 יום מהיום.

התפוסים יוחזרו לבעליהם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א חשוון תשפ"ד, 26 אוקטובר 2023, במעמד הצדדים.